

Περίοδος Σταυροφόρων

Περίοδος Σταυροφόρων



Οἱ σταυροφόροι ἐπέδειξαν ἔναντι τῶν ἠττηθέντων Μουσουλμάνων ἄκρως ἀντίθετον συμπεριφορὰν αὐτῆς, τὴν ὁποίαν εἶχε δείξει ὁ Ὅμᾶρ Χαττάπ εἰς τοὺς ἠττηθέντας Ρωμηοὺς τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ προέβησαν εἰς φρικτὰς σφαγὰς· ἀλλὰ καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ὑπέστη τὰ συμπαρομαρτοῦντα τῇ φραγκολατινικῇ παρουσίᾳ δεινὰ. Οἱ Πατριάρχαι Ἱεροσολύμων εὐρίσκοντο ἐν ἔξορίᾳ ἐπὶ 88 ἔτη εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὴν δὲ θέσιν αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀνεπλήρου, τῇ ἀδείᾳ τῶν σταυροφόρων, ὁ Ἡγούμενος τῆς Λαύρας τοῦ ἀγίου Σάββα. Ἡ ἐπιβολὴ τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ Ὀρθοδόξου κλήρου ὑπῆρξε βιαία, καὶ τὰ Πάνσεπτα Προσκυνήματα παρεχωρήθησαν εἰς τὸν λατινικόν, μεταφερθέντα ἐκ τῆς Δύσεως, κλῆρον, ἐνῶ οἱ Ἀγιοταφῖται διετήρησαν τὸ δικαίωμα νὰ διαχειρίζωνται τὸν Ναὸν τῆς Εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ νὰ λειτουργοῦν ἑλληνιστὶ εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ εἰς Βηθλεέμ· ἐπίσης διετήρησαν καὶ πολλὰς Μονὰς ἐκτὸς Ἱεροσολύμων, ἐντὸς δὲ τῆς Ἁγίας Πόλεως τὸ παρὰ τὴν πύλην Δαυιδ μετόχιον τῆς Λαύρας τοῦ ἀγίου Σάββα, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε καὶ τὸ κέντρον των, καὶ τὴν Μονὴν τῆς Μεγάλης Παναγίας. Οἱ σταυροφόροι, θέλοντες νὰ προσεταιρισθοῦν τοὺς Ἀρμενίους καὶ Ἰακωβίτας, παρεχώρησαν εἰς αὐτοὺς Ναοὺς καὶ Μονὰς. Σημαντικὸν γεγονός τῆς περιόδου αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ ἀνοικοδόμησις πολλῶν Ὀρθοδόξων Προσκυνημάτων ὑπὸ τοῦ Ρωμοῦ Αὐτοκράτορος Μανουήλ Κομνηνοῦ (1143 -1180), ἐνῶ καὶ οἱ σταυροφόροι, ἀφοῦ ἐπάνηνεγκαν τὸν Πάνσεπτον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως εἰς σχεδὸν τὴν ἀρχικὴν, πρὸ τοῦ 614, μορφήν, ἐνοποίησαν καὶ πάλιν τοὺς τέσσαρας Ναοὺς, τοὺς ὑπὸ τοῦ ἀγίου Μοδέστου ἰδρυθέντας (Ἀναστάσεως, Γολγοθᾶ, Ἀποκαθλώσεως καὶ Εὐρέσεως), προσδώσαντες εἰς τὸ συγκρότημα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τὴν ἐνιαίαν μορφήν, τὴν ὁποίαν καὶ σήμερον διατηρεῖ.